

FINESTRA D'OPORTUNITAT

per Silvio Falcón

Barcelona: clau de volta del procés sobiranista?

A l'àrea metropolitana de Barcelona viuen més de 5 milions de persones, segons l'Institut d'Estadística de Catalunya (IDESCAT, 2013), i s'ha convertit, en dades de l'ONU, en la cinquena aglomeració urbana de l'Europa Occidental. L'aeroport del Prat va rebre 35,2 milions de passatgers el 2013 segons AENA (rècord històric) i Catalunya va ser receptora de 15,6 milions de turistes estrangers, una altra xifra rècord. A més a més, la despesa total dels turistes també s'ha eixamplat fins els 14.182 milions d'euros.

Barcelona és una ciutat clau per entendre la importància de Catalunya a l'Europa Occidental. El nostre país sempre s'ha definit per la seva importància estratègica darrere els Pirineus, pel fet de separar la Ibèria *lusocastellana* dels dominis dels francs. Era aquest el sentit de la "*Marca Hispànica*" i de les guerres franceses cap al Sud. La geopolítica a l'Europa occidental ha donat pas a la col·laboració en el marc de la Unió Europea, sobretot per la necessitat d'un major grau d'integració monetària, política i comercial. Aquest nou panorama de col·laboració no rival ha permès Catalunya créixer econòmicament sense el patrocini de Madrid ni de la famosa Marca Espanya.

Inversions de primer ordre

La històrica reivindicació del Corredor Mediterrani ha estat finalment exitosa, després del vot favorable del Parlament Europeu a la proposta de la Comissió Europea on s'inclouïa el traçat mediterrani. La feina de *lobbies* com FERRMED ha estat imprescindible, però ha anat acompanyada d'inversions econòmiques de primer ordre per part de companyies internacionals. El cas més important es produeix al Port de Barcelona, on la multinacional xinesa Hutchison Port Holdings, la primera operadora de terminals portuàries del món, ha invertit més de 550 milions d'euros en la construcció d'una nova terminal. Hutchison és propietària de fins a 13 terminals portuàries a la Xina, 3 d'elles a la ciutat de Shangai. Així, l'empresa xinesa també té presència al primer port de càrrega d'Europa: Rotterdam.

D'aquesta manera, el Port de Barcelona es perfila com a alternativa complementària als ports centreeuropeus per distribuir els contenidors que vénen de l'Àsia via el Canal de Suez. Per construir aquest ramal multimodal alternatiu, tot el Corredor Mediterrani rebrà, com va aprovar la Unió Europea, uns 51,300 milions d'euros, dels que Europa finançarà directament entre un 10 i un 20%.

Més enllà del turisme i de les infraestructures, Catalunya ha tingut el 2013 un 30% més d'inversions estrangeres, en relació a l'any anterior. Això ha comportat l'arribada d'uns 3.511 milions d'euros, segona xifra anual més alta a la història de Catalunya. En aquestes inversions ha tingut un paper fonamental l'àrea metropolitana de Barcelona; en són exemples la inversió de 30 milions d'euros del grup indi Samvaradhana Motherson a la planta de components d'automòbils de Polinyà o l'aposta de T-Systems per un nou centre de processament de dades a Cerdanyola. L'àrea metropolitana de Barcelona podria rebre un altre gran projecte, pendent de confirmar, si finalment Amazon ubica un centre logístic al Prat de Llobregat.

Capital europea, capital global

Barcelona ha rebut dos reconeixements aquest any 2014 per part de la Unió Europea que no hauríem d'ignorar. En primer lloc, la capitalitat europea del Voluntariat, guardó aconseguit per davant de ciutats com Rennes, Laval o Guimarães. Aquesta primera edició del concurs, convocada pel Centre Europeu de Voluntariat, reforça el paper de Barcelona no només com a ciutat de negocis o receptora de grans inversions, sinó també com a promotora de l'altruisme i d'una col·laboració estreta amb les organitzacions de voluntaris. Caldrà veure com l'Ajuntament desenvolupa polítiques en aquest sentit.

En segon lloc, Barcelona ha estat designada per la Comissió Europea com a primera capital europea de la Innovació. De totes les ciutats europees amb més de 100,000 habitants i d'entre les 60 propostes presentades, Barcelona va guanyar davant Grenoble i Groningen. La proposta integral, d'enfocament holístic, de la capital catalana va imposar-se a d'altres projectes més específics en matèria d'innovació.

Barcelona ha esdevingut una capital global. Més enllà dels reconeixements a nivell europeu, Barcelona s'ha consolidat com a organitzadora de congressos d'abast mundial de tota mena.

Més de mig milió de delegats van viatjar a Barcelona de 2008 a 2012 per participar en tot tipus de convencions, convertint-la en la ciutat del món amb més assistents a congressos, segons dades de la International Congress and Convention Association. La joia més preuada en aquest sector és el Mobile World Congress, que aquest 2014 ha superat els 72.000 assistents i ha omplert els hotels de la ciutat. Segons alguns càlculs, la celebració d'aquest esdeveniment ha comportat uns ingressos de 350 milions d'euros. A més a més, Barcelona està confirmada com a ciutat organitzadora d'aquest esdeveniment fins l'any 2018.

Barcelona com a garantia

I ara què? Doncs ara cal posar les bases per anar més enllà. La potència econòmica de Barcelona en un entorn europeu i global ha quedat més que provada, malgrat els obstacles que sovint ens arriben des de Madrid. Barcelona, per tant, és una garantia que el procés sobiranista no frenarà cap inversió ni cap presència econòmica important a la nostra ciutat. Per una banda, en un marc global on prima la competència, qualsevol empresa que es retirés de Barcelona s'arriscaria que els seus rivals ocupessin el seu espai. La ciutat, a partir de 1992, ha conquerit un espai privilegiat en tant que receptora de turistes i inversions i organitzadora d'esdeveniments que difícilment perdrà amb la independència. La interdependència de les economies locals i la globalització ha comportat conseqüències socialment inacceptables (que es reflecteixen clarament als índexs de pobresa i d'atur) però han fet de Barcelona un dels aparadors urbans més atractius de tot el sud d'Europa. Un aparador que es compta entre els actius del balanç dels sobiranistes catalans.

Una Barcelona capital d'Estat tindria totes les eines al seu abast per poder créixer a nivell global i alhora oferir feina i benestar a la seva ciutadania. La capital de la República Catalana podria comptar amb el suport d'un govern que dissenyés polítiques pensades per aprofitar el potencial barceloní. El sector de la innovació i la tecnologia, on ara Barcelona participa com a referència en organització d'esdeveniments, podria anar més enllà i enfocar la seva participació a la ciutat també cap al sector industrial, com suggeria l'Oriol Junqueras en unes declaracions el passat 26 de febrer.

A més a més, Barcelona es convertiria en una capital política que hauria d'acollir un gran nombre d'ambaixades i representacions d'organitzacions internacionals. Això li hauria de

permetre establir una relació més eficient i justa amb la resta de municipis de la seva àrea metropolitana.

En conclusió, Barcelona és una de les ciutats europees econòmicament més rellevant. Això la fa ser la clau de volta del procés sobiranista: qui voldrà perdre relació amb l'estimada Barcelona? I, un cop feta la independència, tindrem totes les eines a les nostres mans per poder construir un marc polític favorable a les condicions extraordinàries de la nostra ciutat.